

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

De uiro iusto secundum Platonem. Cap. v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

prum tenens, solus sedet, utriusq; iudiciū considerans. Ego igitur o Callicules, has rationes uerissimas esse credens, nihil aliud considero, quam quomodo mundissimo animo adinuicem accedam, ac deo neglectis humanis honoribus, conabor recte uiuēdo cōoptimus fieri. Obsecro autē ceteros omnes, & te ipsum ad hunc calcem uirtutis curriculo tēdere, turpissimū enim est, tibi ipsi in illo iudicio nullo modo prodesse poteris. Hæc forsā fabulose tibi quasi ab aliqua quadam dici uidentur, ac ideo spernis. Non esset autem mirum hæc a te sperni, si diligenter quærentes, meliora uerioraq; istis inuenire possēmus. Nunc uero cum scitis tres Græcorū omnium sapientissimi, tu, & Polus, & Gorgias, non poteritis tamen uere dicere, quod oporteat alia quadam nos uita quam istā uiuere, quæ illic etiā plurimū conducit. Omnia enim alia facile redarguunt. Hic uero sermo firmus atq; stabilis semp̄ manet. Quare cauere magis debes ne lædas, quam ut lædaris. Omnes enim studere debent, nō ut boni uideantur, sed ut & publice & priuatim boni sint. Plato igitur Acacū, Minoem, Radamanthum defunctorum iudices constituit. Diuina uero scriptura ipsi deo iudiciū attribuit, qui singulis secundum opera sua redditurus meritum est.

Quod non in omnes efferenda sunt ueritatis dogmata.

CAPVT III.

C Aueas Plato inquit, ne rudibus hæc hominibus committas, si enim nihil magis q̄ has utilissimas narrationes derident quemadmodum e contra ingeniosi ac sapiētes nihil magis admirant. Quare cum eis sæpius hæc narrant crebro audiēdo, uix tandem, ut aurum multo labore purgantur. Sic & diuina scriptura res mysticas ad multos efferendas prohibet, apud quam primus Moses scribitur recusasse profecturum. Alium enim inquit supplicio domine, qui hoc onus fere possit mittere uelis. Saul etiam occultasse se dicitur, ne regnum susciperet. Hieremias quoque recusasse fertur, & Plato similiter consulit dicens. Propterea o Thrasymache, ut modo dicebam, nemo sponte ad gubernandam rempublicam accurret.

De uiro iusto secundum Platonem.

CAPVT V.

Ad hæc

AD hanc cum Hebræorum prophætæ contumelias omnes atq; pericula subeunda propter uirtutem & ueritatē conclament, consentanea Plato in secundo de republica scripsit. Non ut uideat inquit iustus generosus uir qui iustitiam colit, sed ut sit. Si enim quæ iustus uideat, honores quicquid nantiscitur, incertum sit utrum propter uirtutē, an propter honores iustitiam sequitur. Sed figuramus, ut cum neminem unquam leserit, iniustus uideatur. Si ergo sic affectus nullo periculo, nullo cruciatu a uirtute remouetur, tunc & iustus atq; generosus est. Hæc Plato uerbis, quæ re ipsa iusti uiri apud Iudæos comprobarunt, qui tanquam iniqui, alij lapidibus, alij gladio, alij alio modo necati sunt: caprarum atq; ouium pellibus induti, rebus pene omnibus egentes, in desertis errantes, in montibus & speluncis & terre cauernis. Apostoli etiam Saluatoris nostri maxima pietate & iustitia uiuentes, malefici multis uidebant, quare spectaculum facti sunt mundo, & angelis, & hominibus, esurientes, sitientes, nuditate ac uerberibus laborantes, ut ait apostolus. Sed iniuriam, ut ipse addit, passi bene dicebant, persecutiones magno ferebant animo, turpi affecti fama afficientes, ad uirtutē exhortabant, & quasi quisquiliæ orbis reputati gaudebant, & usque ad hæc tempora generosi martyres ubique terrarum non ut uideantur, sed ut sint per atq; iusti multo plura maioraque quam Plato uerbis expressit, re ipsa patiuntur, uincti uerberibus, afflicti tormentis, atq; eculeis cruciati. Et demum post multos diuersosque dolores crudelissimo genere aliquo mortis consumpti. Quibus similem apud gentiles aliquem nunquam inuenies, ut non iniuria de Iudæis nostrisque præclaris uiris, qui pietate ac uera iustitia perfulserunt, Plato illa percepisse uideatur.

Quod etiam de serpentis fraude Mosem Plato sequitur.

CAPVT VI.

Cum Moses ineffabili quadam ratione in principio creationis mundi, paradysum quendam a deo plantatum dixerit, hominemque ibi a serpente per mulierem deceptum narrauerit, aperte Plato commutatis nominibus, in Symposio allegorice similia posuit. Pro paradiso enim dei, hortos Iouis appellauit, pro serpente deceptioneque ipsius paupertatem insidiantem posuit.